

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Obersten Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 21.3.2011 — Compass-Datenbank GmbH v. Itävallan tasavalta

(Asia C-138/11)

(2011/C 186/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Compass-Datenbank GmbH

Vastapuoli: Itävallan tasavalta

Muut osapuolet: Bundeskartellamt ja liittovaltion kilpailuviranomaiset

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 102 artiklaa tulkittava siten, että julkisen vallan käyttäjä harjoittaa liiketoimintaa, jos se tallentaa yritysten lakisääteisten ilmoitusvelvoitteiden nojalla ilmoittamat tiedot tietokantaan (yritysrekisteriin) ja antaa oikeuden tutustua niihin ja/tai teettää niistä jäljennöksiä maksua vastaan mutta kieltää muut hyödyntämistoimet?

Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko kyse liiketoiminnasta, jos julkisen vallan käyttäjä kieltää tietokannan valmistajana sui generis -oikeuteensa vedoten hyödyntämistoimet, jotka menevät tietojen tutustumis-oikeuden myöntämistä ja jäljennösten teettämistä pidemmälle?

Jos ensimmäiseen tai toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

3) Onko SEUT 102 artiklaa tulkittava siten, että yhdistetyissä asioissa C-241/91 ja C-242/91, Magill TV Guide, 6.4.1995 annetun tuomion ja asiassa C-418/01, I.M.S. Health, 29.4.2004 annetun tuomion periaatteita (nk. essential facilities -teoriaa) on sovellettava myös silloin, kun alkupään markkinoita ei ole, sillä suojatut tiedot on kerätty ja tallennettu tietokantaan (yritysrekisteriin) julkisen vallan käytön yhteydessä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 28.3.2011 — OOD Klub v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

(Asia C-153/11)

(2011/C 186/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: OOD Klub

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 168 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että — sen jälkeen kun verovelvollinen on käyttänyt valinta-oikeuttaan ja kohdistanut huoneiston, joka on investointihyödyke, yrityksen omaisuuteen — on oletettava (siihen saakka kunnes toisin osoitetaan), että tätä tavaraa käytetään verovelvollisen verollisiin liiketoimiin?

2) Onko direktiivin 2006/112 168 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että vähennysoikeus syntyy sellaisen huoneiston oston yhteydessä, joka kohdistetaan verovelvollisen yrityksen omaisuuteen, heti sen verokauden aikana, jona vero erääntyy maksettavaksi, riippumatta siitä, että huoneistoa ei voida käyttää, koska laissa velvoittavasti säädetty sen käyttöönottoa koskeva lupa puuttuu?

3) Onko Natsionalna Agentsia po Prihodite hallintokäytännön kaltainen käytäntö, jonka mukaan arvonlisäverovelvollisten henkilöiden ostamiensa investointihyödykkeiden osalta vaatima vähennysoikeus evätään sillä perusteella, että nämä tavarat käytetään yhtiöiden omistajien yksityiseen käyttöön, ilman että tästä käytöstä kannetaan arvonlisäveroa, direktiivin ja sen tulkintaa koskevan oikeuskäytännön mukaista?

4) Kuuluuko yhtiölle eli kantajalle pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisessa tapauksessa vähennysoikeus huoneiston — Sofiassa sijaitsevan huoneiston — oston yhteydessä?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 5.4.2011 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-164/11)

(2011/C 186/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: W. Mölls)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuimien toteaa,

— että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta annetun direktiivin 2003/96/EY (¹) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole tehnyt direktiivin säännösten edellyttämiä muutoksia sähkön verotusta koskeviin kansallisiin säännöksiin, vaikka direktiivin 18 artiklan 19 kohdan toisessa alakohdassa säädetty siirtymäkausi on päättynyt.

— Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää kanteessaan, että huolimatta vastaajalle myönnetystä siirtymäkaudesta, joka päättyi 1.1.2009, tämä ei ole tehnyt kaikkia direktiivin säännösten edellyttämiä muutoksia sähkön verotusta koskeviin kansallisiin säännöksiin. Ranskan viranomaisten mukaan direktiivin säännökset on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä lailla nro 2010-1488, joka annettiin 7.12.2010 ja joka tuli voimaan perustellussa lausunnossa asetun määräajan päättymisen jälkeen. Komission mukaan kanne on hyväksyttävä, ja se viittaa tämän osalta perustellussa lausunnossa asetun määräajan päättyessä voimassa oleviin kansallisiin oikeussääntöihin.

Tämän lisäksi komissio esittää, että Ranska ei ole vieläkään toteuttanut kaikkia niitä toimenpiteitä, joita sähkön verotusjärjestelmän saattaminen direktiivin säännösten mukaiseksi edellyttää. Se hylkää tämän perusteella kansallisten viranomaisten väitteen siitä, että direktiivissä ei kielletä valmisteverojen mukauttamista ylöspäin eri alueilla maantieteellisten olosuhteiden perusteella, ja esittää päinvastoin, että direktiivissä vahvistetaan periaate saman verokannan soveltamisesta kaikkeen yhden jäsenvaltion alueella tapahtuvaan energiankulutukseen, ja että sen 5, 14,

15 ja 17 artiklassa luetellaan tyhjentävästi poikkeukset, joita tähän periaatteeseen voidaan tehdä.

Komissio torjuu lisäksi Ranskan viranomaisten väitteet, joiden mukaan eriytetty taksoitus ei voi johtaa petoksiin tai minkäänlaisiin lisäkustannuksiin toimijoille eikä vaikeuta ulkomaisten toimittajien pääsyä markkinoille.

(¹) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/96/EY (EUVL L 283, s. 51).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 18.4.2011 — CIMADE ja Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) v. Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Asia C-179/11)

(2011/C 186/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: CIMADE ja Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Vastaaja: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Taataanko 27.1.2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/9/EY (¹) niille hakijoille, joiden osalta turvapaikkahakemuksen saanut jäsenvaltio päättää 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 (²) mukaisesti käännytä pyyntöineen sen jäsenvaltion puoleen, jonka se katsoo olevan vastuussa tämän hakemuksen käsittelystä, oikeus tälle toiselle jäsenvaltiolle esitettyä vastaanotto- tai takaisinotto-pyyntöä koskevan menettelyn ajan tässä direktiivissä säädettyjen vastaanottoedellytyksiä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseen?

2) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi,

a) päättyykö ensin mainitulle jäsenvaltiolle kuuluva velvollisuus taata vastaanottoedellytyksiä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttäminen hetkellä, jolloin valtio, jolle pyyntö on esitetty, päättää hyväksyä pyynnön turvapaikkahakijan vastaanottamisesta, häntä vastaanotettaessa tai tosiasiallisesti takaisinotettaessa vai jollakin muulla hetkellä?